

be neki, legyen változatosabb a foglalatossága, kinyitod neki – hang megy át szobájába – a tévét, bár te a mai napok úgynevezett közlésvilágát, sláger etc. nem bírod, és határozott ellenvéleményed van a közönségpénzkiszedés szankcionált, sőt, érthetően természetesnek tartott mikéntjeiről, édeskés hangú osztrák etc. bemondók és bemondónők báljáról. Peregjen.

De, mondod, a besütő napban, a remegő porban – maroknyi –, mondod, az el nem mondható elmondása a maximum, legjobb foglalatosság még mindig a versírás, az elmélkedő dolgozatokból is kiúszol, és azt hiszed, ott hagytad a parton a csordát. Egy csordát hagytad ott! De már ezek a viccek is: porfény.

